

ZPRÁVODAJ

ŘK farnosti
Stará Boleslav

Březen 2021

DOBA POUŠTNÍ

Ne, není to překlep ani liturgická inovace. Možná to je slovní hříčka, ale nejde jen o hru slov: Poušť je výstižnou metonymií postní doby a zároveň současné doby koronavirové.

Na začátku každé postní doby se v kostelích čtou texty ze začátků evangelií, kde Ježíš odchází do pouště. Poušť je jeden z nejsilnějších symbolů ve spiritualitě. Mnoho aspektů pouště jako takové, a zvláště mnoho aspektů lidského pobytu a života na poušti nějak souvisí a nebo přímo zrcadlí to, co se odehrává uvnitř nás samotných.

Místo, kam Ježíš odchází je *eremos topos*, opuštěné místo. Nemusí to tedy znamenat poušť, tak jak si ji obvykle představujeme. Může to znamenat prostě místo, kde je člověk sám. Sám nejenom ve smyslu opuštěný, tedy bez lidí, ale také sám ve smyslu sám sebou a sám s Bohem. Ježíš, když se vrátil z pouště,

byl touto zkušeností proměněn. Na poušť ho vyvedl Duch a vracel se odtud v jeho síle.

Když jsme začali slovní hříčkou, můžeme ještě pokračovat:

Poušť jako **opouštět**. Odejít na poušť znamená opouštět místa, vztahy a způsoby, které pro nás po jistou dobu byly neodmyslitelné. Pro Ježíše to znamenalo opustit své rodinné zázemí a svůj dosavadní způsob života. V křesťanské spiritualitě to znamená stále znovu opouštět to, co nám náš rozum, naše srdce a naše svědomí radí, že máme nechat za sebou.

Poušť jako **odpouštět**. Přebývat na poušti znamená přebývat v prostoru, který je prostý výčitek. Neodpuštěné křivdy jsou zátěží, se kterou se dá jít vpřed jen velmi pomalu a někdy vůbec.

Jsme poustevníci. Všechny nás Duch vede na poušť a vrací posilněné, abychom mohli povzbuzovat a podpírat ostatní.

Moje vzpomínky na poušť jsou značně různorodé, ale zároveň je něco podstatného spojuje. Judská poušť, skalnatá a divoká, je plná Ježíšovy téměř hmatatelné přítomnosti. První dojem byl ale ještě jiný: Svět, jeho ruch a spěch je najednou velmi vzdálený až neskutečný. Zůstal jen kámen, nebe a obzor. Hluboké ticho a v něm svět a celý vesmír v Boží náruči.

Lybijská poušť je jiná. Rozlehlá písečná pole střídají sem tam pískovcové skalní útvary. V nich mají dávní faraoni svoje hrobky. Byli ve své době mnohem mocnější a známější než Ježíš, prohlašovali se za bohy. A dnes se k nim nikdo nemodlí, nevzývá je, a mnozí jsou navěky zaváti v písku.

Sahara je majestát: klenba nebe, kde dominují střídající se „světla“ Slunce a Měsíc spolu s tisíci malých „lucerniček“, krása stvoření, nepatrnost člověka. Okrově oranžové písečné duny velikosti středověkých hradů, po kterých se s námahou škrábeme na nejvyšší z nich, abychom zažili nezapomenutelný západ slunce. Šplhá s námi i postarší profesor dějepisu a v ruce svírá útlou knížku.

„Byl to můj sen, dojít na poušť s Malým princem“, vysvětluje s trochu provinilým úsměvem. Na hřebeni duny pak zadýchaně čte slova, která dávají hluboký smysl.

Autor Antoine de Saint-Exupéry vypráví v závěru knihy o tom, že se svým letadlem ztroskotal na poušti, porouchal se mu motor. Poušť měl rád a nyní se měla stát jeho hrobem. Právě dopil poslední kapky vody. Navíc malý princ vzpomíná na své přátelství s liškou, jako by mu nedocházela vážnost situace.

Neuvědomuje si nebezpečí, řekl jsem si. Nemá nikdy hlad ani žízeň. Stačí mu trochu slunce. Ale podíval se na mne a odpověděl na mou myšlenku: Mám taky žízeň, hledáme studnu.

Mávl jsem unaveně rukou: nemá vůbec smysl hledat studnu nazdařbůh v nekonečné poušti. Přesto jsme se dali na cestu.

Vždycky jsem miloval poušť. Usedneme na pískový přesyp... Nevidíme nic, neslyšíme nic. A přece něco září v tichu. Poušť je krásná právě tím, že někde skrývá studnu, řekl malý princ. Ano, odpověděl jsem, ať je to poušť, hvězdy nebo květina, to, co je dělá krásnými, je neviditelné.

Malý princ neopravil motor, ale dal letci sílu jít dál. Už tím, že snášel žízeň s ním. Bůh má také žízeň.

Utrpení není krásné samo o sobě, je krásné tím, že se v něm můžeme tajemným způsobem setkat s Kristem.

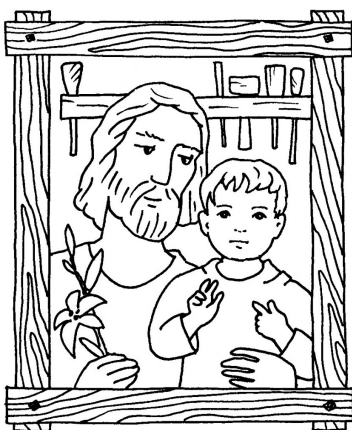
Postní doba není krásná sama o sobě, ale tím, že ukrývá pramen velikonoc.

Člověk, který chodí po poušti těchto dní, tohoto světa s nadějí, že tam někde hluboko je studna, podobně jako poušť zkrásní.

Petr Vacík, Josef Prokeš
Zpracoval Vladimír Šimík

SVĚTEC MĚSÍCE

sv. Josef, snoubenec Panny Marie, pěstoun Ježíše Krista

8. prosince 2020 byl uveřejněn apoštolský list papeže Františka „Patris corde“, věnovaný svatému Josefu. Zároveň papež vyhlásil Rok svatého Josefa, který potrvá do 8. prosince letošního roku. Z listu uvádíme několik inspirativních myšlenek.

Svatý Josef, muž stojící mimo pozornost, diskretní a skrytý člověk, v němž můžeme hledat „přímluvce, pomocníka a průvodce těžkými časy. Svatý Josef nám připomíná, že všichni ti, kdo se zdánlivě skrývají nebo jsou v „druhé linii“, mají výjimečně činný podíl

na dějinách spásy. Svatý Josef vyjádřil své otcovství konkrétně, když učinil ze svého života službu, obětoval ho mysteriu vtělení cele odevzdal sebe, svůj život a svoji práci, přetvořil svoje lidské povolání k rodinné lásce v nadlidskou oběť sebe, svého srdce a všech schopností, v lásku danou do služeb Mesiáše. Právě kvůli této jeho roli v dějinách spásy je sv. Josef otcem, jehož křesťanský lid vždy velmi miloval. V něm Ježíš vnímal Boží něhu, která nám dovoluje přijímat naši slabost, skrze niž se uskutečňuje většina Božích plánů. Josef je otcem také v poslušnosti Bohu. Jeho přitakání Božímu plánu zachraňuje Marii a Ježíše a učí činit vůli Otce, ve spolupráci na velkém tajemství vykoupení.

Jakoby mám Bůh skrze sv. Josefa opakoval „Nebojte se!“. Vede nás k tomu, abychom se statečností zakořeněnou v naději dávali prostor tomu, co jsme si sami nezvolili. Takovýto způsob akceptace života nás uvádí do hlubšího smyslu. Život každého z nás se může zázračně obrodit, najdeme-li odvahu jej žít podle toho, co nám ukazuje evangelium.

Josef nás tedy učí, že věřit neznamená nacházet snadná útěšná řešení; on totiž nehledal zkratky nýbrž stavěl se čelem ke skutečnosti a přijímal za ni odpovědnost.

<i>Učíme se u sv. Josefa</i>	
<i>přijímat druhé</i>	Josef se citlivě choval k Marii i k Ježíši a chránil je. Učím se být zdvořilý k druhým, nepoužívám hned tvrdá slova, když si nerozumíme, nedělám žerty, které druhé zesměšňují. Modlím se za své bližní.
<i>otevřít se Bohu</i>	Josef šel s Marií do Betléma na sčítání lidu. To, co mě trápí, i to, z čeho mám radost, se učím odevzdávat Bohu v modlitbě, naslouchat mu a přijímat jeho vůli, i když se liší od mých plánů.
<i>být vynalézavý</i>	Josef se v Betlémě snažil ze všech sil, aby našel pro rodinu přístřeší. Učím se být i v těžkostech vynalézavý. Sám vymyslím, co mohu udělat pro ostatní.
<i>být vytrvalý</i>	Josef se nevzdal, když nenašel v Betlémě přístřeší, a nechyběla mu naděje. Učím se dodělat do konce i těžké úkoly. Podpořím v tom i ostatní.
<i>být odvážný</i>	Josef v mnoha situacích prokázal svou odvahu. Učím se, abych se nebál zastat se druhých, abych dokázal někoho požádat o pomoc. Učím se od problémů neutíkat, ale řešit je včas.

<i>být trpělivý</i>	Josef často musel čekat, až dostane od Boha odpověď na své otázky. Učím se čekat na Boží odpovědi a mít trpělivost s ostatními i sám se sebou. Učím se nechtít vše hned.
<i>být obětavý</i>	Josef obětoval mnohokrát své pohodlí, když přijal Marii a staral se o Ježíše. Chci se od něj učit obětovat čas, pohodlí či peníze pro to, aby vzniklo něco dobrého pro ostatní.
<i>být pracovitý</i>	Aby uživil svou rodinu, musel Josef pracovat. Učím se od něj dobře využívat svůj čas, rozvíjet své schopnosti, pracovat a vážit si práce jiných. Učím se děkovat každému, kdo mi pomáhá.
<i>být poctivý</i>	Poctivost byla vidět ve všem, co Josef dělal. Učím se dělat poctivě to, co mám na starosti, dodržovat sliby, mluvit pravdu, zastat se nespravedlivě obviněného.
<i>být pokorný</i>	O Josefovi toho v Bibli moc napsáno není, ale hodně toho udělal. Učím se jako on pomoci druhým tím, co umím, ale zároveň o tom nemluvit a pochválit i ostatní.
<i>být milující</i>	Všechno, co Josef ve svém životě dělal, bylo z lásky k Bohu a k jeho rodině. Učím se mít jako Josef rád Ježíše, Marii i své blízké a podle toho se k nim chovat.

www.radiovaticana.cz

<https://kc.biskupstvi.cz>

BIBLICKÉ INSPIRACE

Komunita Blahoslavenství v Dolanech poskytla v rámci on-line postního duchovního cvičení „návod“ na modlitbu s Písmem.

Ráno

- Pomalu si přečtete Boží Slovo, třeba i opakovaně.
- Nechte ho chvíli působit ve své mysli a ve svém srdci.
- Vyberte si jednu větu nebo slova, která k vám více promlouvají.
- Napište je na kousek papíru, přes den noste u sebe a občas si je znovu přečtete.

Večer

- Znovu si přečtete Boží Slovo.
- V několika slovech řekněte Ježíši, co jste z jeho Slova přijali, zač jste mu vděční, po čem toužíte, oč jej chcete požádat.
- Můžete usínat se slovy, která jste si poznamenali.

Biblický text 1Pe 3,18. 4,1-2.8-11

Vždyť i Kristus dal svůj život jednou provždy za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu. Byl usmrčen v těle, ale obživen Duchem.

Když tedy Kristus podstoupil tělesné utrpení, i vy se vyzbrojte stejnou myšlenkou: Ten, kdo trpěl v těle, skoncoval s hříchem. Proto i vy ve zbývajícím čase života nebudte oddáni lidským vášním, ale vůli Boží. Především mějte vytrvalou lásku jedni k druhým; vždyť láska přikryje množství hříchů.

Budte jedni k druhým pohostinní a nestěžujte si na to! Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal; tak budete dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti. Kdo káže, ať zvěstuje slovo Boží. Kdo slouží, ať to činí ze síly, kterou dává Bůh – tak aby se všechno dělo k oslavě Boží skrze Ježíše Krista.

Jemu buď sláva i moc na věky věků. Amen.

www.blahoslavenstvi.cz

LITURGICKÉ OKÉNKO

Květná neděle

Šestá neděle postní nese dvojí název: Květná – Pašijová. Podle starého římského zvyku se při mši totiž zpívají pašije; od středověku navíc podle jeruzalémského zvyku předchází samotné mši procesí s palmovými ratolestmi.

Ratolesti byly znamením velké úcty, kterou vyjadřovaly zástupy Kristu. Takto měl být vítán skutečný Mesiáš,

zachránce. Jediné slavení tak objímá dvojí královský triumf Krista: při vjezdu do Jeruzaléma a při povýšení na kříž.

Vstupní modlitba spojuje dvě podoby kenoze (z *řeckého kenosis - ponížení, doslova „vyprázdnění se“*) Božího Syna, vtělení a kříž, které byly ve starověku dokonce slaveny v jeden společný den: „Skrytá harmonie mezi zvěstováním a křížem spočívá v kenozi milovaného Syna. Ve zvěstování se nachází její počátek, její semeno je ještě křehké. V hodině kříže je dovršena a její klas je obtěžkán. V prvním Slovo přijímá od své matky lidský úděl, ve druhém přijímá od všech lidí břemeno hříchu a smrti.“

Jak oslavit Květnou neděli doma?

V současné době se nemůžeme všichni setkávat v kostele, ale to neznamená, že nemůžeme dobře prožít tento den i velikonoce ve společenství s Bohem. Díky Bohu lze sledovat přenosy bohoslužby on-line, ale možná ještě důležitější je společná modlitba v rodině. Možná ale nevíte, jak na to. Proto uvádíme pro inspiraci konkrétní příklad z webu pastorace.cz

Nachystáme místo, kde se budeme modlit (kříž, ikona, svíce, květiny,...), v ruce držíme zelenou ratolest (nemusí to být tradiční kočičky). Pak někdo ze společenství poprosí Boha, aby přišel mezi nás a stal se naším Králem. Pozvedneme ratolesti k jeho uvítání. Můžeme zazpívat píseň Hosana nebo liturgický hymnus Svatý, svatý, svatý.

Přečteme biblická čtení, popřípadě doplněné vlastní reflexí. Následně vyznáme společně svou víru (credo) a připojíme přímluvy, tedy to, co nám skutečně leží na srdci, o co Boha s důvěrou prosíme.

Na závěr můžeme položit svoji ratolest k vystavenému Kristu na kříži jako symbol odevzdání našeho života do Božích rukou. Můžeme také poděkovat za to, co jsme v období postu zažili či dostali.

Pastorace.cz

OSOBNOSTI NAŠÍ DOBY

S potěšením vám představujeme novou rubriku, která se bude občas objevovat v našem Zpravodaji. Rádi bychom v ní představovali skutečné osobnosti, živé i zemřelé, známé i méně známé, které přinesly či přinášejí dobro pro křesťany i společnost jako celek a které nám mohou být v něčem podstatném vzorem. Věříme, že jste takové osobnosti v životě také potkali nebo se o nich dozvěděli. Budeme se proto těšit na vaše náměty a příspěvky.

Jan Sokol

Zemřel muž, který se nebál svého konce, třebaže nejraději žasl nad "darem života". Jeho odchodem ztrácíme člověka, který byl ochoten mluvit bez honorářů a přebírání cen, kterému záleželo, ke komu mluví a co říká.

Jan Sokol byl mnohostrannou osobností. Původně se věnoval mechanice a výpočetní technice, patřil mezi první programátory u nás. Při práci po večerech studoval a překládal pro ilegální semináře české inteligence díla soudobých teologů, filozofů i sociologů. Po revoluci působil jako vysokoškolský pedagog a zapojil se aktivně také do politiky. Svým naplněným životem ukázal, že organické spojení křesťana, myslitele, pedagoga a politika v jedné osobě

je možné, dokonce krásné.

Foto: Vojtěch Vlček

Filosof

„Filozofii jsem nikdy regulérně nestudoval. Klasické filozofické disciplíny mě moc nezajímaly, snažil jsem se filozofii přibližovat či spíš smířovat s vědami,”

Sokolovo filozofické směřování ovlivnil významně jeho tchán, filozof a mluvčí Charty 77 Jan Patočka. "Často si přišel popovídat o tom, co zrovna četl nebo co mu vrtalo hlavou. Seděli jsme doma a já poslouchal, žena na to nemívala čas a možná ani trpělivost." Posláním filosofa podle Patočky bylo: „Říkat nepříjemné věci lidem, kteří nad vámi mají moc. Vyžaduje to odvahu, ale má to smysl.“

Ostatní filozofové Sokolovi občas vytýkali, že se zabývá banalitami, že špatně cituje literaturu a moc nečte filozofické časopisy - což prý byla povětšinou pravda. Možná si ale právě díky tomu udržel jistou pokoru, dychtivost po poznání a odstup od akademického vyjadřování, který z něj udělal vyhledávaného glosátora společenského dění.

Kombinoval filozofii s antropologií a dalšími vědami. „Já jsem se snažil dělat takovou filozofii pro nefilozofy. Vycházím především z toho, že člověk je jednající bytost, která musí taky pořád volit, vybírat a hodnotit.“

Pedagog

Založil a přednášel na Fakultě humanitních studií University Karlovy, do roku 2007 byl jejím děkanem. U jejího zrodu přitom stál v letech, kdy už jiní pomalu přemýšlejí, jak by zvolnili pracovní tempo.

Poté přijal prestižní pozvání přednášet etiku a lidská práva na Harvardově univerzitě v Cambridge, USA, kde pobýval v letech 2008/2009.

Jeho přednášky studentům nebo i promluvy k dětem byly jasné a srozumitelné, aniž by se uchýlovaly k banalitám. Snažil se své posluchače a čtenáře nenásilně přivádět k myšlení (či zamyšlení). Také všechny jeho knihy lze beze zbytku označit jako pedagogické.

Křesťan a teolog

Svoji víru nestavěl na odiv, ale nechával se jí formovat a přetvářet.

Když Jan Sokol přemýšlel o náboženstvích, připomínal, že každé z nich začíná jako odpověď člověka na to, co už dostal a dostává - život, štěstí, děti, lásku. Nic z toho si nemůže koupit ani vydobýt, odpovídá tedy vděkem a také starostí, prosbou, aby mu tyto dary zůstaly. "Takový náboženský postoj ke světu je ovšem vzácný a cenný, nikdy nebyl masový, a přesto díky němu mohly kdysi vzniknout lidské společnosti, instituce a nakonec i státy," zdůrazňoval.

„To moje zaměření na filozofickou antropologii, na člověka a naše možnosti jednání je jistě nějak inspirováno biblí, která o člověku říká, že 'může panovat nad hříchem', a kterému 'svěřuje správu Země'. Ta inspirace křesťanstvím je ale mnohvrstevná. Je těžké rozlišit, kdy člověk přemýšlí jako filozof a kdy jako křesťan,"

Jedním z jeho nejoblíbenějších autorů se stal Teilhard de Chardin, francouzský přírodovědec a jezuita, který mj. předložil originální syntézu biblického stvoření a konce světa s vědeckými poznatky. Ve vynikajícím překladu Jana Sokola vyšla tato práce pod názvem **Vesmír a lidstvo**.

Politik

Politika není špína, jen se v ní, stejně jako jinde, někdy objevuje.

Jan Sokol se politiky nijak neštítel, nechával se jí ve své akademické práci často inspirovat. Aktivně si v ní kariéru nebudoval, ale nabídkám se nijak zvlášť nebránil. Odhlédneme-li od podpisu Charty 77, vstoupil do politiky hned

po sametové revoluci, kdy byl za Občanské fórum zvolen do tehdejšího Federálního shromáždění, kde se stal místopředsedou Sněmovny a mluvčím poslaneckého klubu. „Moje hlavní práce byla ke každé důležité předloze ukecat sto lidí.“

Další zkušenosti získal coby ministr školství v půlroční úřednické vládě Josefa Tošovského (1998) a konečně jako prezidentský kandidát vládní koalice (2003). Na přípravu kampaně vzpomíná: „Přišel za mnou Špidla se Škromachem a ptali se mě: ‚Hele, a neměl jsi někdy nějakou bouračku?‘ A já jsem jim řekl, že nemám řidičák. ‚No, to je báječný!‘ Tak to byla asi moje kvalifikace.“

Sokol byl člověkem navýsost čestným a zásadovým; současně neobyčejně laskavým, schopným naslouchat každému a spojovat lidi různých názorů. Autor knihy rozhovorů s Janem Sokolem ***Nebát se a nekrást*** Josef Beránek o něm říká: „Měl mnoho odpůrců, kteří s ním nesouhlasili v tom, co psal nebo říkal. Ale neznám pravděpodobně nikoho, kdo by si ho nevážil jako člověka.“

Vladimír Šimík, s použitím veřejně dostupných zdrojů

APOŠTOLÁT MODLITBY

BŘEZEN 2021

celosvětová síť modlitby s papežem Františkem

EVANGELIZAČNÍ ÚMYSL

Svátost smíření

Modleme se, abychom prožívali svátost smíření s obnovenou vroucností a mohli zakoušet nekonečné Boží milosrdenství.

NÁRODNÍ ÚMYSL

Děkujeme za dar postní doby a prosíme o požehnané využití darovaného času, abychom poznali, co všechno ke svému štěstí nepotřebujeme a v čem je pravá radost.

Z LITURGICKÉHO KALENDÁŘE

17.3. (středa)	Svátek sv. Patrika, biskupa
18.3. (čtvrtek)	Svátek sv. Cyrila Jeruzalémského, biskupa a učitele církve
19.3. (pátek)	Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie
25.3. (čtvrtek)	Slavnost Zvěstování Páně
28.3. (neděle)	Květná neděle

ŽIVÝ RŮŽENEC (AKTUALIZACE)

	březen	duben	květen	červen
paní M. Vopatová	1. bolestný	2. bolestný	3. bolestný	4. bolestný
paní Ž. Mikulovská	2. bolestný	3. bolestný	4. bolestný	5. bolestný
paní D. Ryšínová	3. bolestný	4. bolestný	5. bolestný	1. slavný
paní Váňová	4. bolestný	5. bolestný	1. slavný	2. slavný
paní V. Lomová	5. bolestný	1. slavný	2. slavný	3. slavný
paní B. Gurtlerová	1. slavný	2. slavný	3. slavný	4. slavný
paní J. Lukášková	2. slavný	3. slavný	4. slavný	5. slavný
Nohynkovi M+M	3. slavný	4. slavný	5. slavný	1. radostný
paní E. Špinarová	4. slavný	5. slavný	1. radostný	2. radostný
paní J. Dubnová	5. slavný	1. radostný	2. radostný	3. radostný
rodina Bajerova	1. radostný	2. radostný	3. radostný	4. radostný
rodina Vopatova	2. radostný	3. radostný	4. radostný	5. radostný
paní D. Gryzová	3. radostný	4. radostný	5. radostný	1. světla
paní Karabáčková	4. radostný	5. radostný	1. světla	2. světla
paní E. Arnsteinová	5. radostný	1. světla	2. světla	3. světla
paní H. Houštická	1. světla	2. světla	3. světla	4. světla
paní R. Linhartová	2. světla	3. světla	4. světla	5. světla
pan P. Bahník	3. světla	4. světla	5. světla	1. bolestný
paní J. Kopecká	4. světla	5. světla	1. bolestný	2. bolestný
rodina Tintěrova	5. světla	1. bolestný	2. bolestný	3. bolestný

POŘAD VELIKONOČNÍCH BOHOSLUŽEB VE STARÉ BOLESLAVI

BAZILIKA NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

Květná neděle - 28. 3. 2021

BAZILIKA NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

9:00 a 18.00

Pondělí Svatého týdne - 29. 3. 2021

BAZILIKA NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

9:00

Úterý Svatého týdne - 30. 3. 2021

BAZILIKA NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

18.00

Středa Svatého týdne - 31. 3. 2021

BAZILIKA NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

9:00

Zelený čtvrtek - 1. 4. 2021

BAZILIKA NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

18.00

Velký pátek - 2. 4. 2021

BAZILIKA NANEBEVZETÍ PANNY MARIE **křížová cesta**

15.00

BAZILIKA NANEBEVZETÍ PANNY MARIE **velkopáteční obřady**

18.00

Velikonoční vigílie – sobota 3. 4. 2020

BAZILIKA NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

21.00

Boží hod velikonoční – neděle 4. 4. 2020

BAZILIKA NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

9.00 a 18.00

Pondělí velikonoční – 5. 4. 2021

BAZILIKA NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

9.00 a 18.00

Úterý, čtvrtek a pátek velikonoční

BAZILIKA NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

18.00

Středa a sobota velikonoční

BAZILIKA NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

9.00

2. neděle velikonoční – 11. 4. 2021

BAZILIKA NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

9.00 a 18.00

POŘAD BOHOSLUŽEB**!!! ÚČAST NA BOHOSLUŽBÁCH JE PROCENTNĚ OMEZENÁ
PODLE MOMENTÁLNÍ SITUACE !!!**

Den	Hodina	Místo
Pondělí	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Úterý	18.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Středa	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Čtvrtek		
Pátek	18.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Sobota	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Neděle	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
	18.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav

*Farní zpravodaj vydává Římskokatolická farnost Stará Boleslav,**Lázeňská 61, 250 01 Stará Boleslav; www.staraboleslav.com.**Duchovní správce: J.M. Libor Bulín, mobil: 602 542 847; e-mail: liborbulin@seznam.cz**Příspěvky, připomínky zasílejte na adresu: v.simik@centrum.cz**Uzávěrka čísla je v úterý před poslední nedělí předcházejícího měsíce.*